

(၆) ကြိမ်မြောက် မြန်မာနိုင်ငံ ဘိန်းစိုက်တောင်သူများညီလာခံ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်
၂၀၁၈ ခုနှစ် မေလ ၂၈ ရက်နေ့
လားရှိုး၊ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း

ကျွန်ုပ်တို့ ကယန်း၊ ကယား၊ ရှမ်း၊ ပအိုဝ်း၊ လားဟူနှင့် ကချင် ဘိန်းစိုက်တောင်သူ လူထုလူတန်းစားကိုယ်စားလှယ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝ၌ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရလျက်ရှိသည့် စိန်ခေါ်မှုများနှင့် အတွေ့အကြုံများကို နီးနှောဖလှယ်၍ လက်ရှိတွေ့ကြုံနေရသည့် အခက်အခဲများအတွက် ဆွေးနွေးအဖြေရှာရန် ၂၀၁၈ ခုနှစ် မေလ ၂၆-၂၈ ရက်နေ့အထိ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း လားရှိုးမြို့၌ တွေ့ဆုံစည်းဝေးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောထားများကို ဆွေးနွေးတင်ပြနိုင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ ဘိန်းစိုက်တောင်သူများ ညီလာခံကို (MoFF) ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှစတင်၍ နှစ်စဉ်စီစဉ်ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ယခုအကြိမ်၌ (၆)ကြိမ်မြောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးရေးရာ မူဝါဒများနှင့် ဥပဒေများသည် နိုင်ငံသားများအဖြစ် နိုင်ငံပိုင်နက်အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်လျက်ရှိသည့် ကျွန်ုပ်တို့တောင်သူများ၏ ရပိုင်ခွင့်အခွင့်အရေးများကို လေးစားအသိအမှတ်ပြုသင့်သည့် အပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝများအပေါ် တိုက်ရိုက်သက်ရောက်ထိခိုက်လာစေမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့အား မဖြစ်မနေပါဝင်ခွင့်ပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးသည် ပထမ

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ အခြားအသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အခွင့်အလမ်းများကို လက်လှမ်းမီနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ဝင်ငွေရသီးနှံအဖြစ် မတတ်သာဘဲ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်ဘိန်းစိုက်ပျိုးကြသူများသာဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံမှုမရှိသကဲ့သို့ ကျေးရွာတွင်း၌လည်း မိသားစုဝင်များကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်မည့် ဝင်ငွေမျိုးကို ပြင်ဆင်ပေးနိုင်သည့် အလုပ်အကိုင်မျိုးမရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရပ်ရွာဒေသများသည် ဝေးလံခေါင်ဖျား၍ ဖွံ့ဖြိုးမှုနိမ့်ကျသည့်အပြင် လူထုဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများမရှိသလောက် ရှားပါးလွန်းသည့် အပြင် မကြာခင်ဆိုသလို လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခ၏ ရိုက်ခတ်မှုဒဏ် ခါးစည်းခံနေရသည့် ရပ်ရွာဒေသများသာဖြစ်ပါသည်။ အခြား ဝင်ငွေရသီးနှံများ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်လျှင်ပင် ဈေးကွက်များကို လက်လှမ်းမီနိုင်ရန် ခဲယဉ်းသည့် ဒေသများဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘိန်းစိုက်ပျိုးရာမှရရှိသည့် ဝင်ငွေတစ်ခုတည်းဖြင့်သာ စားရေရိက္ခာများနှင့် မိသားစု၏ အခြေခံလိုအပ်ချက်များ၊ ကလေးများ၏ ပညာသင်စရိတ်နှင့် မိသားစုကျန်းမာရေးတို့ကို ထောက်ပံ့နေရသည့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှုသည် အခက်အခဲများကို ပြေလည်စေနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော ထွက်ပေါက်ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အစိုးရ၏ တိုက်ဖျက်ရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ဦးတည်ပစ်မှတ်များဖြစ်နေသလို ယူနီဖောင်းဝတ်အရာရှိများအား တရားမဝင်အခွန်နှင့် တံစိုးလက်ဆောင်များ ဆက်သနေရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စားဝတ်နေရေးကို ပြေလည်သွားစေနိုင်သည့် အခြားရွေးချယ်စရာနည်းလမ်းများ ကင်းမဲ့နေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆင်းရဲတွင်းမှ ရုန်းထွက်နိုင်ခြင်းမရှိစေရန် တားဆီးလျက်ရှိသည်။ နှစ်စဉ်ဘိန်းခင်းများကို လာရောက်ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသည့် အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသည့် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများကို ဘိန်းစိုက်

တောင်သူများ ခါးစည်းခံနေရသည်။ ဝမ်းစာအတွက် လောက်ငရုံ ဘိန်းစိုက်ပျိုးသည့် တောင်သူများအနေဖြင့် နေ့တစုဝ ရင်တမမဖြင့် အသက်ဆက်နေကြရသည်။ တောင်သူများက ဘိန်းစိုက်လိုက် အစိုးရက လာ ရောက် ဖျက်ဆီးလိုက် တောင်သူများက ပြန်စိုက်လိုက်ဖြင့် မပြီးနိုင်မစီးနိုင် သံသရာလည်လျက်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ လက်ရှိမူးယစ်ဆေးဝါးရေးရာ မူဝါဒများကို ပြောင်းလဲ၍ တိုက်ဖျက်ရေးအစား အခြားနည်းလမ်းတစ် မျိုးမျိုးဖြင့် ပြင်ဆင်ချဉ်းကပ်ရန် လိုအပ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား ရာဇဝတ်သားများကဲ့သို့ သဘောထား ဆက်ဆံ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းများကို ဖျက်ဆီးနေခြင်းထက်စာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရပ်ရွာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေရန်၊ လူထုဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ ဖော်ဆောင်ပေးရန်နှင့် အခြားဝင်ငွေရ သီးနှံ များအတွက် လိုအပ်လျက်ရှိသည့် ဈေးကွက်များကို လက်လှမ်းမီချိတ်ဆက်နိုင်စေရန် အစိုးရအနေဖြင့် ပံ့ပိုး ကူညီစေလိုပါသည်။ ထို့အပြင် ဘိန်းစိုက်တောင်သူများအား ရာဇဝတ်သားများကဲ့သို့ သဘောထား၍ ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခြင်းထက် လိုအပ်သည့် အခြားဖွံ့ဖြိုးရေးအကူအညီများ ဖော်ထုတ်ပေးအပ်ရန် အလေးအနက်ထား တောင်းဆိုလိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် စီးပွားဖြစ်မဟုတ်ဘဲ ဝမ်းစာဖူလုံရုံသာ စိုက်ပျိုးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှုကို နေ့ချင်းညချင်းအဆုံးနိုင်သတ်ရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။ အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုခုဖြင့် အသက်ဆက်နိုင်ခြင်းမရှိမီ လုံလောက်သည့် အထောက်အပံ့များ ပံ့ပိုးပေး၍ တဖြည်းဖြည်းချင်း လျော့ချသွား ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အဆိုပါ ဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်များနှင့် အခြားဝင်ငွေရအထောက်အပံ့များသည် နယ်မြေဒေ သ၏ ရေခံမြေခံအခင်းအကျင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိရန် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ဆေးဝါးနှင့် ရိုးရာအစဉ်အလာအရ အသုံးပြုမှု

ကျွန်ုပ်တို့အများစုသည် ကျန်းမာရေးနှင့် ပညာရေးအပါအဝင် အခြေခံဝန်ဆောင်မှုများကို အစိုးရအနေဖြင့် ဖော်ထုတ်ပေးအပ်နိုင်မှု အားနည်းသော နယ်မြေဒေသများ၌ နေထိုင်ကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အခြေခံဆေးဝါး များကို လက်လှမ်းမီနိုင်ခြင်းမရှိသည့် ထိုကဲ့သို့သောနယ်မြေဒေသများ၌ ဘိန်းကိုသာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးတစ် ရပ်အဖြစ် အသုံးပြုကြပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အကိုက်အခဲပျောက်ဆေး၊ ဝမ်းကိုက်ပျောက်ဆေး၊ ငှက် ဖျားနှင့် အဖျားကျဆေးအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ ထို့အပြင် ဆင်နှင့် တိရိစ္ဆာန်များ ယဉ်ပါးလာစေရန်နှင့် တိရိစ္ဆာန်ရောဂါကု ဆေးဝါးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုကြသလို တောတွင်းခရီးစဉ်များ၌ အဆိပ်ရှိသည့် ပိုးမွှား များရန်နှင့် မကောင်းဆိုးဝါးများရန်မှ အကာအကွယ်ပေးသည့်အဆောင်အဖြစ်ပါ အသုံးပြုကြသည်။

အချို့သော ရပ်ရွာအသိုက်အဝန်းများရှိ ဆေးဝါးနှင့် ရိုးရာအစဉ်အလာအရ ဘိန်းအသုံးပြုမှုအလေ့အထများ ကို အသိအမှတ်ပြုပေးသင့်ပါသည်။ တစ်ကိုယ်ရေသုံးအတွက် ဘိန်းပမာဏအနည်းအကျဉ်း လက်ဝယ်ထား ရှိအသုံးပြုမှုကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ခွင့်ပြုပေးသင့်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ ဆေး ဝါးကုသရေးနှင့် ထုတ်လုပ်ရေးဈေးကွက်များအတွက် ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှုကို ဥပဒေအရ စည်းကြပ်ခွင့်ပြုနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို အစိုးရနှင့်လက်တွဲ၍ ရှာဖွေဖော်ထုတ်လိုပါသည်။ ကမ္ဘာတစ်လွှား၌ ဥပမာအားဖြင့် အိန္ဒိယ ကဲ့သို့သော နိုင်ငံများ၌ ထိုနည်းလမ်းများကို ကျင့်သုံးလျက်ရှိသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ စမ်းသပ်ဖော် ဆောင်နိုင်စေမည့် နည်းလမ်းများကို စူးစမ်းရှာဖွေသင့်ပါသည်။

ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှုနှင့် မြေယာ

ကျွန်ုပ်တို့၏ မြေယာများကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ပိုင် ဓလေ့ထုံးတမ်းစနစ်များဖြင့် မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာ စီမံခန့်ခွဲ၍ နေထိုင်လာခဲ့သည်။ မည်သို့ဆိုစေ လက်ရှိမြေယာဥပဒေများ၌ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းရင်းသားများ၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် မြေယာဆိုင်ရာ စုပေါင်းအခွင့်အရေးများကို အသိအမှတ်ပြုပေးထားခြင်းမရှိပေ။ တရားဝင်သီးနှံများအတွက် တောင်သူပေါင်းများစွာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လက်ခံကျင့်သုံးနေဆဲဖြစ်သည့် ရွှေ့ပြောင်းတောင်ယာ စိုက်ပျိုးရေးကိုလည်း လုံးဝအသိအမှတ်ပြုထားခြင်းမရှိသည့် အကျိုးရလဒ်တစ်ခုအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘွားပိုင်မြေပေါင်းများစွာ မတရားအသိမ်းဆည်းခံခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။

မြေယာလုပ်ပိုင်ခွင့် အာမခံချက်မရှိခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အများစုသည် အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးနည်းလမ်းတစ်ခုအနေဖြင့် ဘိန်းစိုက်ပျိုးရေးကိုသာ အားကိုးအားထားပြုနေရခြင်းဖြစ်သည်။ သာဓကအနေဖြင့် အချို့သောတောင်သူများသည် ၎င်းတို့၏ စိုက်ပျိုးမြေများကို မြန်မာ့တပ်မတော်မှ သိမ်းဆည်းသွားပြီးနောက် ရွေးချယ်စရာနည်းလမ်း မရှိတော့သဖြင့် မိသားစုကို ကျွေးမွေးပြုစုရန်အတွက် ဝေးလံခေါင်ဖျားသည့် ကုန်းမြင့်တောင်တန်းများ၌ ဘိန်းစတင်စိုက်ပျိုးရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လက်ရှိမြေယာဥပဒေများကို ပယ်ဖျက်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အစဉ်အလာလာ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် အများပိုင်ဘုံစနစ်များကို အသိအမှတ်ပြု အကာအကွယ်ပေး၍ အားပေးအားမြှောက်ပြုသည့် အမျိုးသားမြေယာဥပဒေသစ်တစ်ရပ်ကို အမြန်ဆုံးရေးဆွဲအတည်ပြုပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး

ရပ်ရွာအသိုက်အဝန်းပေါင်းများစွာနှင့် တိုင်းရင်းလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများကို ဦးတည်ပစ်မှတ်ထားသည့် မြန်မာ့တပ်မတော်၏ 'ဖြတ်လေးဖြတ်'စစ်ဆင်ရေး ကာလအတွင်း နေရပ်စွန့်ခွာတိမ်းရှောင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာ ရှမ်းပြည်နယ်တွင်းရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာသည် ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၂ ခုနှစ်အတွင်း မြန်မာ့တပ်မတော်၏ အတင်းအကျပ်ဖိအားပေး ရွှေ့ပြောင်းစေခဲ့ခြင်းကြောင့် တစ်ရွာလုံး နေရပ်စွန့်ခွာခဲ့ကြရသည်။ မူလကျေးရွာသို့ နေရပ်ပြန်ခွင့်ရရှိလာခဲ့သည့်အခါ လက်ဗလာဖြင့် စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ အခြေအနေမျိုးဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် ယခင်အချိန်က ဘိန်းစိုက်ပျိုးခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ရွေးချယ်စရာနည်းလမ်းမရှိသည့်အဆုံး တစ်ရွာလုံး ဘိန်းစိုက်ပျိုးရန် ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးရရန် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ပဋိပက္ခဒဏ်နှင့် နယ်မြေဒေသများ၌ ရှင်သန်နေထိုင်ကြရသဖြင့် အခြားဝင်ငွေရသီးနှံများ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နယ်မြေဒေသများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ အစိုးရ၏ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများကို လက်လှမ်းမီနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် အခြားနိုင်ငံသားများနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်အခွင့်အရေးများကို တန်းတူဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆိုလိုပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခသည် ခေါင်းနှင့်ပန်းကဲ့သို့ ခွဲခြားမရဘဲ အပြန်အလှန်ဆက်နွယ်လျက်ရှိသည့် ကိစ္စရပ်များဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အစိုးရအရာရှိများနှင့် မြန်မာ့တပ်မတော်အပါအဝင် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတိုင်းအတွက် ဘိန်းခွန်ပေးသွင်းနေကြရသည်။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး မြန်မာနိုင်ငံ၌ ငြိမ်းချမ်းရေးအသီးအပွင့်များ ဝေဆာလာနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ငြိမ်း

ချမ်းရေး မရှိသမျှကာလပတ်လုံး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အခြေတည်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ အခြားနည်းဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး(AD)ကို အမျိုးသားအဆင့် ဦးစားပေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် အမြန်ဆုံး ဖော်ဆောင်ပေးစေလိုပါသည်။

ဤပြဿနာများကို ပြေလည်စေလိုပါက ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲအတွင်း မူးယစ်ဆေးဝါးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များကို သီးခြားကဏ္ဍတစ်ခုအဖြစ် ထည့်သွင်းဆွေးနွေးရန် မဖြစ်မနေလိုအပ်ပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ၌ ဘိန်းစိုက်တောင်သူများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံဘိန်းစိုက်တောင်သူများ ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအား အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန် -

- ဦးမင်းသိန်း (၀၉၇၇၄၉၉၄၀၁၅)
- ဦးရှုမွေလ (၀၉၄၅၂၈၃၁၇၀၃)
- ဦးခွန်ကောင်း (၀၉၂၅၀၁၉၉၈၁၁)